

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/1533/2020/2021
Érkezett: 2021. MARCH 08.

Gyűjtőládából kivéve

2021 FEBR 23.

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

BUDAPESTI
IV. ÉS XV. KER. BÍRÓSÁG 11.
LAJSTRÓMSZÁM:
KÉRDŐÍRAT SZÁMA:

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban „Abtv.”) 26. § (1) bekezdés a) pontja, a (2) bekezdés a) pontja, illetve elsődlegesen a **27. § a) pontja** alapján alkotmányjogi panaszt terjeszték elő az alábbiak szerint:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék 49.Pkf.636.669/2020/3.sz.** jogerős és egyben végleges végzésének, valamint a **Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság** ennek alapját képező **19.Pk.50.193/2020/13.sz.** elsőfokú végzésének **alaptörvényellenességét** a 2020. augusztus 1-14. napja között elmaradt időszakos kapcsolattartásom pótlásának elrendelését elutasító rendelkezése vonatkozásában.

Kérem, hogy alaptörvény-ellenes voltára tekintettel a jogerős és végleges végzés ezen elutasító rendelkezését **semmisítse meg**, miután az ellentétes az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglalt tisztességes eljárás követelményével: sérti a **contra legem** jogalkalmazás tilalmát és a megfelelő indoklás követelményének sem tesz eleget.

Továbbá sérti egyúttal az Alaptörvény **VI. Cikk (1) bekezdésének első kitételében** foglalt alapjogomat is, miszerint:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák,

1 ezzel egyúttal sértve a **Római Egyezmény 8. Cikk (1) bekezdésében** foglaltakat is, miszerint:

Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák,

ezzel pedig szembefordul a **Római Egyezmény 13. Cikkében** foglalt nemzetközi kötelezettség-vállalásunkkal is, miszerint:

Bárminek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

Végezetül figyelmen kívül hagyja mindazt – a látókörén kívül marad mindaz -, amire a tisztelt Alkotmánybíróság a **IV/1533/2020.** számú döntésében 2021. február 9-én elvi érveléssel mutatott rá a különélő szülő és (elsősorban!) a gyermek jogaival, mindennekfelett álló érdekével, a kapcsolattartás céljával, szükségességével, az emberi méltósággal, a magánszférával, a családi élettel, a kétpólusú alapjoggal, az alapjogok kiüresítésének tilalmával és ezek összefüggéseivel kapcsolatban rámutatott.

AZ INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁG

Az alkotmányjogi panasz az **Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontján**, a (2) bekezdés a) pontján, illetve a **27. § a) pontján**, amelyek szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) illetve d) pontja alapján alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása esetén, illetve **alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben** az egyedi ügyben érintett személy a döntés kézhezvételétől számított 60 napon belül alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a panaszos Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ügyben további jogorvoslati lehetőség nem biztosított a panaszos számára.

csat. 50.112/20
02.03.20

A Fővárosi Törvényszék 49.Pkf.636.669/2020/3.sz. jogerős és végleges végzését 2021. február 19-én kaptam meg postai úton.

A 2017. évi CXVIII. törvény 2. § g) pontja szerint nincs helye a végzéssel szemben felülvizsgálatnak, azaz további – rendkívüli – jogorvoslatra nincs lehetőség.

A TÉNYÁLLÁS, A HÁTTÉR, AZ ELŐZMÉNYEK

A tényállást kimerítő részletességgel tartalmazza az általam mellékelten csatolt elsőfokú végzés, ezt vette azután alapul – változtatás és kiegészítés nélkül – a másodfokon eljáró bíróság is. Ezért itt csak a lényeget foglalom össze röviden, határozat számok, időpontok, stb., nélkül.

A lényeg a következő: mint különélő szülő, jogosult vagyok a gyermekemmel kapcsolatot tartani. Ez az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében (is) foglalt alapjogom és ez az, ami sérült az általam sérelmezett, kifejezetten **contra legem** bírói döntés(ek) által.

A gondozó szülő ugyanis (ezúttal) a vészhelyzetre hivatkozva egyszerűen nem volt hajlandó átadni nekem a gyermekemet kapcsolattartásra annak ellenére, hogy a magam részéről minden potenciális veszélyt kizártam a kapcsolattartás vonatkozásában. Hozzá szükséges tenni: **nem egyszeri esetről van szó**: a gondozó szülő azóta már közölte, hogy egyáltalán nem hajlandó a gyermeket a továbbiakban sem átadni, amíg a pandémia végleg el nem múlik. Lassan 4 hónapja már nem láttam a kisfiamat, anyuka pedig szó szerint menekül a hatóságok elől [REDACTED] menekül, majd amikor ott megtalálják, akkor meg visszamenekül, aztán kezdi előlről az ingázást...

2 A magénélethez, illetve a családi élethez, valamint a kapcsolattartáshoz való alapjog nem csupán az indokolatlan beavatkozás tilalmát jelenti, hanem a hatóságok/bíróságok aktív, hatékony beavatkozási kötelezettségét is magába foglalja azokban az esetekben, amikor ez szükségessé válik ezen alapjogok biztosítása végett.

Erre szolgál a 2017. évi CXVIII. törvény 7/A. szakasza. (A 22/A – E paragrafusok.)

Ennek alapján kapcsolattartás végrehajtása iránt indítottam eljárást a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon. A kerületi bíróság 19.Pk.50.193/2020/13.sz. végzésével ugyan helyt adott a folyamatos hétvégi kapcsolattartás vonatkozásában a kérelmemnek és el is rendelte annak pótlását, azonban az augusztus első felében nekem járó időszakos (nyári szünidei) kapcsolattartás végrehajtását elutasította azzal, hogy a nyár elmúlt, illetve az időszakos kapcsolattartás pótlására nincs lehetőség. Majd a fellebbezésem folytán eljáró Fővárosi Törvényszék annyiban helyt adott a fellebbezésemnek, hogy elrendelte az időszakos kapcsolattartás vonatkozásában (is) a végrehajtást és annak keretében felhívta a kérelmezettet arra, hogy a jövőben az előírásnak megfelelően biztosítsa az időszakos kapcsolattartásokat is, azonban továbbra is hatályában fenntartotta az elsőfokú végzést azon részében, hogy az időszakos kapcsolattartás pótlásának elrendelésére nincs lehetőség, mivel egyrészt a nyár elmúlt és így csak a folyamatos kapcsolattartás terhére lehetne a pótlást megvalósítani, másrészt a kapcsolattartásomat szabályozó ítélet az időszakos kapcsolattartás pótlásáról nem tartalmaz rendelkezést.

(Amit a jogerős végzés tartamaz, az lényegében az egyszeri roma ismert esete a bazseválás után, akivel a primás sajnálkozva közli, miszerint „Járni jár Neked is Gazsi, épp csak nem jut...”)

AZ ALAPTÖRVÉNY ELLENESSÉGET EREDMÉNYEZŐ JOGSZABÁLY ELLENESSÉG LÉNYEGE:

Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében** foglaltak értelmében a feleket a bíróság előtti eljárásban megilleti a tisztességes eljáráshoz való jog.

Az Alaptörvény **R) Cikk (2) bekezdése** értelmében **a törvények mindenkire kötelezőek.** (*Contra legem jogalkalmazás tilalma.*)

A tisztességes eljárás egyik garanciális eleme a contra legem jogalkalmazás tilalma, a jogszabályok tiszteletben tartása.

A **Ptk. 4:182. § (2) bekezdése** kógens rendelkezést tartalmaz, miszerint a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi alkalmas időpontban, de legkésőbb 6 hónapon belül **pótolni KELL.**

A jogalkotó pótlás kötelezettségét kimondó kógens rendelkezése **nem tesz különbséget folyamatos és időszakos (vagy akár ünnepi) kapcsolattartás között**, így viszont ezt a jogalkalmazó sem teheti meg.

Azon álláspont tehát, miszerint a nyári időszakos kapcsolattartás nem pótolható, téves. A különélő szülőt megilleti a pótlás, melyet elsődlegesen a nyári tanszünetben, annak kizártsága esetén a folyamatos kapcsolattartással nem érintett hétvégéken kell számára biztosítani a gyermek érdekét szem előtt tartva. Ezen pótlás hiányában ugyanis nem csak a különélő szülő jogai, hanem a gyermek kapcsolattartáshoz fűződő jogai is sérülnek.

A Kúria a **Pfv.II.21.196/2017/9.** számú döntésében ezzel egyező álláspontra helyezkedett, kimondva azt, hogy az elmaradt kapcsolattartás pótlása kógens jogszabályi rendelkezés, ezért annak mellőzése jogszabálysértő. Ezen döntésében a Kúria kitért arra is, hogy az időszakos kapcsolattartás nem kompenzáció - nem azt hivatott pótolni, hogy a szülők mondjuk nem egy városban laknak -, **a célja a huzamosabb együttlét, a szeretetteljes viszony fenntartása, a szülő-gyermek kapcsolat elmélyítése.** (Azaz különösen nagy jelentőséggel bír a folyamatos hétvégi kapcsolattartásokhoz képest is!)

Mindezek ismeretében annak sincs jelentősége, hogy a kapcsolattartást szabályozó ítélet tartalmaz-e rendelkezést az időszakos kapcsolattartás pótlásáról, vagy sem. Eltérő ítéleti rendelkezés hiányában ugyanis a mindenkor hatályos törvényi szabályozás az irányadó, miután nem szükséges arról külön rendelkezni egy ítéletben, amiről maga a jogalkotó rendelkezik: amit a jogalkotó magában a törvényben mindenki számára kötelezővé tesz.

A **2017. évi CXVIII. törvény 22/C. § (2) bekezdésének b) pontja** szerint:

Ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, elrendeli a végrehajtást. **A bíróság a végrehajtást elrendelő végzésben a kérelmezettet felhívja, hogy**

b) a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét.

Erre tekintettel kifejezetten **contra legem** jogalkalmazásnak minősül az ezzel ellentétes jogalkalmazás a jelen esetben: annak kimondása, hogy a gondozó szülő nem köteles a nekem fel nem róható okból – illetve kifejezetten a saját önhibájából – elmaradt, illetve általa megtagadott nyári időszakos kapcsolattartást pótolni.

A contra legem döntés miatt **sérült** az Alaptörvény **VI. Cikk (1) bekezdésében** foglalt alapjogom a családi életem és a kapcsolattartásom tiszteletben tartása vonatkozásában.

23

Ehhez képest az általam sérelmezett végzés nemhogy elfogadható, de semmilyen magyarázattal nem szolgál a kifejezetten, sőt kirívóan *contra legem* – a Ptk. 4:182. § (2) bekezdését és a Bnptv. 22/C. § (2) bekezdés b) pontját egyaránt sértő jogalkalmazásra.

„Magyarázatként” összesen annyit rögzít, hogy elmúlt a nyár, hogy a kapcsolattartást szabályozó ítélet nem tartalmaz rendelkezést az időszakos kapcsolattartás pótlására vonatkozóan – mindkettő irreleváns -, illetve, hogy a pótlást csak a folyamatos kapcsolattartás terhére lehetne megvalósítani, ami viszont nyilvánvalóan nem foghat helyt, miután folyamatos kapcsolattartás kéthetente van hétvégén, a köztes heteken a hétvégék szabadok.

Márpedig, ha a bíróság megállapítja a gondozó szülő önhibáját, majd erre tekintettel elrendeli a kapcsolattartás végrehajtását és felhívja a gondozó szülőt arra, hogy a jövőben tanúsítson jogkövető magatartást, ugyanakkor viszont éppen a lényegét – a megtagadott két teljes hét kapcsolattartás pótlását! – nem rendeli el, azzal lényegében kiüresíti a kapcsolattartáshoz való alapjogomat.

Mindezek alapján kérem tehát az általam sérelmezett jogerős és végleges végzés(ek) alaptörvényellenességének megállapítását az időszakos kapcsolattartás pótlásának elrendelését elutasító rendelkezésük vonatkozásában, és ezen okból kérem ezen végzések elutasító rendelkezésének megsemmisítését.

Végezetül akként nyilatkozom, hogy

4

HOZZÁJÁRULOK

ahhoz, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság honlapján az előírásoknak megfelelően közzétett indítványomban szerepeljen a nevem.

2021. 02. 19.

tiszte

Tanúk:

